

освѣтление и, най-после, да поддържа покъщнината и жилището си. Естествено, при тѣзи ограничени парични разходи много отъ своитѣ нужди домакинството занемарява и се стреми да се задоволи съ най-необходимото. И това ограничение се движи по отношение на най-малката съпротива — ограничаватъ се тъкмо онѣзи нужди, които даватъ възможностъ да се води единъ по-сносенъ човѣшки животъ. На първо мѣсто се ограничаватъ, дори съвсемъ се игнориратъ, духовнитѣ нужди, следъ това лѣкуването и хигиената, после облѣклото и т. н. Никакъ не е чудно, при това положение, че най-голѣмия разходъ въ нашето селско домакинство е разходътъ за храна. Този разходъ селянинътъ, дори и при желание, по-мжчно може да ограничи, тъй като, отъ една страна, храненето е физиологична и не еластична нужда и, отъ друга страна, задоволяването ѝ се извършва въ по-голѣма степенъ съ продукти, произведени въ собственото стопанство.

Храната въ селското земеделско домакинство страда отъ голѣмо еднообразие — 72% отъ енергията, която добиватъ отъ нея членоветѣ на домакинствата, идва отъ брашното. Тази храна, особено презъ нѣкои сезони, е недостатъчна за да може селянинътъ успѣшно да се справя съ голѣмата физическа работа, която трѣбва да извърши въ стопанството.

Облѣклото въ селското земеделско домакинство е следващото по голѣмина разходно перо. Но, докато при храната домакинствата разчитатъ главно на стопанствата си, при облѣклото, макаръ и то да се приготвява, въ повечето случаи, въ самитѣ домакинства, материалитѣ за неговата направа се доставятъ въ по-голѣмата си частъ отъ пазара. Още по-голѣма е зависимостъта отъ пазара при задоволяване нуждата отъ обуща. Най-често тази нужда се запълва чрезъ кожени царвули (65-78% отъ домакинствата употребяватъ такива).

За отопление и при извършване на нѣкои домакински работи, за които сж нуждни горивни материали, домакинствата употребяватъ главно дърва, които тѣ добиватъ отъ стопанствата си. Каменни вжглища употребяватъ съвсемъ малко домакинства, тъй като за тѣхната доставка домакинствата трѣбва да разполагатъ съ парични срѣдства, а пъкъ и не винаги направения за тѣхъ разходъ е икономически оправданъ.

При освѣтлението, петролътъ е главния продуктъ, който се употребява за тази цель — 72.52% отъ домакинствата се освѣтляватъ съ газови лампи. Електрическо освѣтление иматъ много малкъ брой домакинства. Това освѣтление, сравнено съ освѣтлението съ петролъ, е по-скжпо, но, отъ гледна точка на хигиена и удобства, то е много по-изгодно.

Културнитѣ нужди въ нашето селско земеделско домакинство се задоволяватъ въ много ограниченъ размѣръ. Разходи въ това отношение нашия селянинъ прави главно за издръжка на децата си въ училище. По-широки културни интереси той проявява много малко. Две сж причинитѣ за това: малки материални възможности и ограничена просвѣта. Коя отъ тѣзи две причини държи първенство, мжчно може да се опредѣли, тъй като при нѣкой случаи действително мате-